

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. П., 05.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Андроника Ил. Ризова -
Ръжданова

при участието на секретаря Людмила Маламова
като разглежда докладваното от Андроника Ил. Ризова - Ръжданова
Административно наказателно дело № 20231230200674 по описа за 2023
година

Производството е по реда на чл. 58д-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба, депозирА. от „Я.Н.“ ЕООД, ЕИК ****, с адрес в гр. П. ул. „Б.“ № *, представлявано от управителя Я.Е.Н. срещу НП № 01-2300260 от 27.07.2023 г., издадено от Директора на Д „ИТ-Бл., с което на жалбоподателя е наложена на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.1 от КТ – „имуществена санкция” от 1 500.00 лева за нарушение на чл.303, ал.3 от КТ.

Твърди се в жалбата, че оспореното НП е незаконосъобразно, тъй като изложената в него фактическа обстановка не съответства на обективната истина, а административно-наказващият орган не е взел предвид всички релевантни факти.

В съдебно заседание, дружеството-жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли за събирането на гласни доказателства. В становището си по съществото на спора, пълномощникът на търговското дружество поддържа доводите за незаконосъобразност на санкционния акт поради неправилно установена фактическа обстановка от административно-наказващия орган и наличието на съществени процесуални нарушения.

Д „ИТ-Бл.“, чрез процесуалния си представител, изразява становище за процесуална и материална законосъобразност на обжалваното НП и моли същото да бъде потвърдено.

РП-Бл. - редовно призовА., не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

След съвкупен А.лиз на събраните по делото писмени и гласни доказателства, съдът приема за установено от фактическа стрА. следното:

На 05.05.2023 г. около 15,30 часа служителите на Д „ИТ-Бл. – свидетелите М. С. и А. М. са извършили проверка в обект Бърза закуска, находящ се в гр. П.,

ул. „Сл.“, стопанисван от „Я.Н.“ ЕООД-гр. П.. Според съдържанието на съставения констативен протокол, при проверката на място служителите на административно-наказващия орган са установили лицето К. К. А., която е непълнолетна към момента на извършване на проверката, да извършва трудова дейност като „помощник-кухня“ без предварително разрешение от ИТ. По време на проверката по работни места, К. А. е попълнила и подписала декларация, в която сочи, че работното ѝ време е от 15.00 часа до 17.00 часа, че работи в обекта от 04.05.2023 г. на длъжността „помощник-кухня“. На гърба на декларацията същата собствено ръчно е записала „Не извършваме работна дейност, само гледаме“ Декларацията е приета като писмено доказателство. След направена справка в информационната система на ИА „ГИТ, проверяващите са установили, че представител на „Я.Н.“ ЕООД-гр. П. не е правил искане за разрешение непълнолетната К. А. да бъде приета на работа, респ. такова не е издавано.

На 15.05.2023 г. свидетелката М. С. е съставила акт за установяване на адм. нарушение № 01-2300260, против „Я.Н.“ ЕООД- гр. П. за това, че при извършена проверка на 05.05.2023 г. около 15,30 часа в обект „Бърза закуска“, находящ се в гр. П., на ул. „Сл.“ № *, експлоатиран от „Я.Н.“ ЕООД, търговското дружество в качеството си на работодател е допуснало лицето К. К. А. с ЕГН *****, да извършва трудова дейност в обекта на длъжността „помощник-кухня“ без предварително разрешение на ИТ. Актосъставителят квалифицира нарушението като такова по чл.303, ал.3 от КТ. Актът е връчен на законния представител на юридическото лице в деня на съставянето му.

В 7-дневния срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН не са депозирани възражения.

Въз основа на акта за установяване на адм. нарушение, при идентично с АУАН и констативния протокол описание на фактическата обстановка на нарушението, след преценка на констатациите на актосъставителя, Директорът на Д „ИТ-Бл. е издал атакуваното НП, с което за нарушение на чл.303, ал.3 от КТ и на основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.1 от КТ, на „Я.Н.“ ЕООД-гр. П. е наложена „имуществена санкция“ от 1 500.00 лв.

НП е връчено на законния представител на нарушителя на 17.08.2023 г. с обратна разписка. Жалбата срещу санкционния акт е депозирана пред административно-наказващия орган на 01.09.2023 г.

При обжалването на НП пред РС П. са събрани гласни доказателства – разпит на лицата, извършили проверката – свидетелите С. и М., които са и актосъставител и свидетел при съставянето и връчването на АУАН, лицата присъствали на място при извършването на проверката – свидетелите К. А. и Т.Л.. Показанията на всички свидетели са безпротиворечиви, че към датата на извършване на проверката (05.05.2023 г.) в обект Бърза закуска, находящ се в гр. П., ул. „Сл.“ на място са били както свидетелката Т.Л., която е служител на обекта, така и непълнолетната К. А.. Противоречия в показанията на служителите на административно-наказващия орган, от една страна, и на свидетелите Л. и А. са налице относно обстоятелството дали към момента на проверката А. е извършвала трудова дейност. Свидетелките С. и М., заявяват, че всички лица в заведението са вършели нещо, като А. и друго лице, за което установили впоследствие, че е без трудов договор приготвяли заготовка за сандвичи като се намирали в обособено като кухня място, в което се приготвяли храни и заготовките за тях.

Свидетелката К. А. сочи, че когато са влезли проверяващите, тя се е намирала до касата и е взимала салфетки, за да подаде на сина на управителката, който се хранел там. Проверяващите ѝ дали декларация като ѝ казали да я попълни. Записала в декларацията, че е от 15 до 17,00 ч., защото проверяващите попитали в колко е дошла този ден и до колко работи заведението и ѝ казали да попълни тези часове, а датата 04.05 като начало на работата ѝ посочила, защото предния ден също била отишла да поиска да види какво представлява работата, но тъй като нейната приятелка Ат. /вписана в констативния протокол

като лице, установено да полага труд без да и е връчен екземпляр от трудов договор и уведомление/ също проявявала интерес и се били разбрали с управителката да отидат на следващия ден двете заедно.

Свидетелката А. е категорична, че само е трябвало да види какво се прави, като уговорката е била след като навърши 18 години, след около 20 дни, ако ѝ харесва работата да дойде и да започне да се обучава, съответно да постъпи на работа. Свидетелката е категорична, че не е приготвяла сандвичи или заготовки, тъй като сандвичите се правят отпред при клиентите, а заготовките в задното помещение, до което тя изобщо не е стигала. Освен това заявява, че уговорката с управителката била когато навърши 18 да започне на четиричасов работен ден, като идва след училище и работи от 13 до 17 часа.

Свидетелката Т.Л. потвърждава, че при влизането на проверяващите, К. се е намирала отпред, където се хранят клиентите и е влязла зад касата, за да вземе салфетки, като твърди, че изобщо не е влизала в кухнята.

Л. сочи, че заведението е за бързо хранене, обикновено е по-заето от 10 до 14.30 часа, когато хората обядват. След това – от 15 до 17 се почиства – самото заведение, котлоните и т.н. Соци, че заготовките се правят сутрин, за да е подготвено за клиентите, които идват на обяд.

Освен това сочи, че заготовките се правят от 10 до 12 часа в задното помещение, до което К. изобщо не е стигала, както и че всеки, който желае да работи, първо трябва да види какво се прави, защото заведението има богато меню и едва след като постъпи на работа започва да се обучава и то първоначално за подготовка на салати, които са по-лесни за приготвяне.

Като писмени доказателства по делото са приети съдържащите се в административно-наказателната преписка декларация от лице, работещо по трудово/гражданско правоотношение и справка от информационната система на ИА,,ГИТ.

Административно-наказващия орган представя заповед №3-0693 от 15.08.2022 г., с която ИД на ИА ГИТ е делегирал правомощия на директорите на Д,,ИТ да издават НП.

Горната фактическа обстановка съдът приема за доказА. въз основа на писмените доказателства, приети по делото и свидетелските показания, събрани в откритите съдебни заседания на 07.11.2023 г. и на 16.01.2024 г.

При така установеното от фактическа стрА., съдът намира жалбата, с която е сезиран за допустима, а по същество – основателна, предвид следните съображения.

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН. Жалбата е подадена в срок и изхожда от лице, за което е налице правен интерес от оспорване – управителят на санкционираното търговско дружество.

РазгледА. по същество – жалбата е основателна, поради следните аргументи:

Обжалваното НП е издадено от материално и териториално компетентен административно-наказващ орган. Санкционният акт е издаден от компетентен орган, оправомощен да издава НП. Според чл.48, ал.1 ЗАНН, административно-наказателната преписка се разглежда от административно-наказващия орган, в чийто район е било извършено нарушението. В случая НП е издадено на основание чл.416, ал.5 КТ. Според тази норма наказателните постановления се издават от ръководителя на съответния орган по чл.399, 400 и 401 или от оправомощени от него длъжностни лица съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите. Съгласно чл.399, ал.1 КТ, цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, включително по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовото правоотношение, се осъществява от ИА”ГИТ към министъра на

ТСП. От А.лиза на тези норми може да се направи извод, че законово определеният административно-наказващ орган за извършени нарушения на КТ е ръководителят на ИА "ГИТ". В чл.416, ал.5 КТ изрично е предвидено, че в това си качество той може да оправомощава длъжностни лица съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите, каквото делегиране на правомощия е извършено с горецитирА.та заповед на ИД на ИА „ГИТ. Предвид горното, НП и акта за установяване на адм. нарушение са издадени от компетентен орган респ. длъжностни лица.

В хода на административно наказателната процедура не са нарушени установените законови норми относно сроковете за съставянето на акта за установяване на адм. нарушение и издаване на НП. Актът е съставен в давностния тримесечен срок по чл.34, ал.2 от ЗАНН, считано от деня на откриване на нарушението.

НП е издадено след изтичане на седемдневния срок за възражения от съставянето на акт, както и преди изтичането на едномесечния срок по чл.52, ал.1 от ЗАНН.

В хода на административно-наказателното производство не са допуснати процесуални нарушения, накърняващи правото на защита, по съставянето и връчването на АУАН и НП. Актът е съставен в присъствието на законния представител на нарушителя, а препис от него е връчен на управителя на „Я.Н.“ ЕООД-гр. П.. в деня на съставянето му.

Препис от обжалваното НП е надлежно връчено на нарушителя, чрез законния му представител.

При съставянето на акта за установяване на адм. нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. АУАН е съставен от св. М. С. на длъжност „гл. инспектор“ в Отдел „АИПО“ при Д„ИТ-Бл., която дава пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено и изброява писмените доказателства, подкрепящи фактическите констатации. Същата е констатирала описаното нарушение, извършвайки проверка в обект, стопанисван от жалбоподателя и по документи. Актът и НП съдържат пълно и точно описание, както на нарушението, така и на мястото и датата на извършването му.

Действително в НП се сочи, че проверката е извършена на ул. „Сл.“ № **, докато се установява, че правилният номер е 5, но са налице достатъчно други индивидуализиращи мястото на нарушението белези – обект Бърза Закуска, експлоатиран от "Я.Н." ЕООД, намиращ се на същата улица, поради което непосочване на коректния адрес на обекта не е съществено процесуално нарушение.

Също това, че в НП е посочено, че не е установено да е искано разрешение по отношение на лице, различно от К. А. е ирелевантно, доколкото разрешенията са по отношение подадени заявления от търговец с посочено ЕИК, които се завеждат в информационната система на ИА ГИТ.

Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административно-наказателната отговорност на търговското дружество -жалбоподател не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството.

Оспореното НП е неправилно и незаконосъобразно, тъй като не се доказва в хода на съдебното следствие по безспорен начин извършването на нарушение от обективна стрА.. Не е спорно по делото, че към момента на извършване на проверката на обект „Бърза закуска“ гр. П., на място са намерени няколко лица, едно от които е непълнолетната К. А.. Категорични доказателства, че непълнолетната е била приета на работа от санкционираното дружество обаче липсват. Данни в тази насока се съдържат единствено в показанията на свидетелките С. и М. и частично от декларацията за наличие на трудово/гражданско правоотношение. С. и М. обаче заявяват, че никое от

лицата, намиращи се в заведението не е имало работно облекло, освен това твърдят, че всички лица са правели едно и също като не са видели никой от тях да се храни. Следва да се вземе предвид, че изводът си за упражняване на трудова дейност базират от това, че непълнолетното момиче се е намирало заедно с другите лица в едно помещение, което непълнолетното лице и служителката Л. при разпита си в съдебно заседание отричат. Спорна е и видимостта към това задно помещение доколкото се изясни, че цялото заведение е от две части, Г-образно, като само частта с котлоните е видна от предното помещение, а на тях се варят спагетите. Спорно е също и къде са правени заготовките – дали пред клиентите, за да си избират какво да им се слага или отзад, в помещението, наречено „кухня“.

Данните в декларацията, собственоръчно попълнена и подписана от непълнолетната, от друга страна, не са достатъчни да обусловят категоричната фактическа констатация, че К. А. е полагала труд в проверявания обект. В тази насока, съдът взема предвид факта, че в декларацията не е посочен размер на трудовото възнаграждение, което е основен елемент на трудовия договор. Освен това не са посочени нито почивни дни, нито почивка за хранене, нито физиологични почивки в работния ден. Следва да се посочи, че изрично на гърба на декларацията непълнолетната е записала, че не полага труд, а само гледа.

Посоченото работно време от 15.00 до 17.00 часа също не кореспондира с уговорките между К. и управителката Н. че ще започне да работи на 4-часов работен ден. Освен това двучасовият период се обяснява от свидетелката с това, че това е времето от нейното пристигане в обекта до приключване на работното му време за деня, а че датата 04.05 е посочена като първият път когато е дошла да поиска да види естеството на работата.

Същевременно показанията на свидетелите А. и Л. разколебават съществено извода за полаган от непълнолетното лице труд по трудово правоотношение. Свидетелката А. е приятелка и съученичка със сина на Управителката, която нарича „леля Я.. Категорична е, че е била до касата, като е взимала салфетки и изобщо не е влизала в помещението, използвано като кухня. При това положение, само въз основа на свидетелските показания на проверяващите служители на Д „ИТ-Бл. не може да се приеме, че нарушението е доказано по категоричен и несъмнен начин.

Логични са и показанията на Л., че заготовките се правят сутрин, че най-натовареното време е около обяд, както и че за времето от 15 до 17 часа обектът се почиства и за тогава не са необходими нови работници, защото към този момент е имало трима такива.

Следва да се посочи още, че по преписката е налична справка за заявления за разрешения за работа на лица, ненавършили 18 годишна възраст, като е видно, че „Я.Н.“ ЕООД е искала такива през 2016, 2018, 2021 година, т.е. няма пречки при положение, че търговецът е добре запознат с процедурата, както и че А. ще навърши 18 години скоро, то по отношение на същата да е било искано разрешение преди започването на работа.

Предвид горните доводи се разколебава извода на административно-наказващия орган относно обективните признаци на състава и авторството на нарушението по чл.303, ал.3 от КТ, от което следва и неговата недоказаност.

В подобна насока е и практика на касационната инстанция – Решение № 1227 от 17.07.2020 г. по кнахд 216/2020 г. по описа на Административен съд – Бл..

Поради изложеното съдът приема, че НП е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон, поради което следва да бъде отменено.

Жалбоподателят е направил разноски за адвокат и е направил своевременно искане за тяхното присъждане. Представен е и договор за правна защита и съдействие, в който е отразено, че е заплатена сумата от 550 лева в брой. Това

възнаграждение не е прекомерно, предвид санкцията, която е наложена на дружеството – жалбоподател, както и предвид обстоятелството, че се проведеха две открити съдебни заседания, с разпит на свидетели, на които присъстваше процесуалния представител на дружеството. Ето защо, с оглед изхода на делото, следва да му се присъдят направените разноски.

Водим от горното

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 01-2300260 от 27.07.2023 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-Бл., с което на „Я.Н.“ ЕООД, ЕИК ****, с адрес в гр. П. ул. „Б.“ № *, представлявано от управителя Я.Е.Н. е наложена основание чл.416, ал.5, вр. чл.414, ал.1 от КТ – „имуществена санкция“ от 1 500.00 лв. за нарушение на чл.303, ал.3 от КТ, като НЕПРАВИЛНО и НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на „Я.Н.“ ЕООД, ЕИК **** разноски в размер на 550 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена чрез РС П. до АС-Бл. по реда на глава 12-та от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото изготвяне от страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____